

РЕШЕНИЕ

№ 5534

гр. София, 18.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 22.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9940** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.54, ал.6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е след връщане на делото за ново разглеждане на друг състав с Решение № 9542/11.10.2023 г. по адм. дело № 7733/2023 г. на Върховния административен съд и е по жалба на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“ АД) чрез юрк. Д. срещу Заповед № 18-2753/13.03.2020 г., поправена със Заповед № 18-3847/28.04.2020 г., и двете на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър /СГКК/- [населено място]. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Претендират се разноси по делото и възнаграждение за юрисконсулт.

В последното по делото ОСЗ жалбоподателят не се представлява. От него чрез юрк. К. е постъпила молба, с която не се възразява за гледане на делото при отсъствие на процесуален представител, изразено е становище по съществуващото на спора и се претендират разноси по представен списък /л. 350/. Депозирани са писмени бележки.

Ответникът- началникът на СГКК – С., не взема участие в производството.

Заинтересованата страна- Столична община, в писмен отговор от юрк. И. изразява становище за основателност на жалбата и незаконосъобразност на заповедта. В становище от 25.01.2024 г. от юрк. П. се оспорва писмен отговор от Посолство на Р. федерация в Република България.

В ОСЗ заинтересованата страна СО се представлява от адв. Г. /пълн. л. 330/, която моли за отмяна на заповедта и присъждане на разноски в размер на 900 лева, представляващи внесени депозити за СТЕ. Представени са писмени бележки с твърдения за наличието на спор за материално право.

Заинтересованата страна- Посолство на Р. федерация в Република България, в писмен отговор, подаден чрез адв. Ч., оспорва жалбата.

В ОСЗ заинтересованата страна Посолство на Р. федерация в Република България се представлява от адв. Ч., който моли жалбата да бъде отхвърлена и заявява, че не претендира разноски. Представя писмени бележки в обем от 40 страници, в които се претендират разноски за депозити за КСТЕ.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

По силата на чл. 2 от Спогодба от 13.05.1977 г. /л. 73-80 и 178-186/ между правителството на Народна република България и Правителството на Съюза на съветските социалистически републики за замяна на терени и сгради в [населено място] на правителството на СССР е предоставен терен с площ 5 700 кв.м, заедно със започнатите, но недовършени две сгради с обща площ от 2 588 кв. м (едната 1 378 кв.м и другата 1 210 кв.м), намиращи се в кв. 15, район „И.-юг“, между улиците „Н. М.“ и „Л.“. Съгласно абзац втори от текста на същия член точното местонахождение на терените и техните граници са обозначени в приложената към настоящата Спогодба план-скица (приложение №2).

В ОСЗ от 22.01.2025 г. проц. представител на посолство на Руската федерация в Република България заяви, че описаното приложение № 2 не се съхранява в МВнР или в Държавния архив и не може да бъде представено.

Чл. 3 от Спогодбата определя, че започнатите, но недовършени сгради и всички сгради, които могат да бъдат построени върху терените, посочени в член 2, стават собственост на СССР.

Със заявление рег. № 01-188574-25.04.2019 г. / л. 140 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ Посолство на Руската федерация в Република България е поискало следните услуги: нанасяне на настъпили промени в КК и КРНИ за поземлен имот с идентификатор 68134.800.2010, определяне и запазване на идентификатор за поземлен имот с идентификатор 68134.800.2010 и издаване на удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР за поземлен имот с идентификатор 68134.800.2010. Приложен е проект за нанасяне на ПИ с идентификатор 68134.800.5376 в имот с идентификатор 68134.800.2010 /л. 143 от адм. д. №. 6532/2020 г. на АССГ/.

С уведомление изх. № 24-15050/03.06.2019 г. на началника на СГКК С. /л. 138 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ заявителят е уведомен за недостатъци по искането, които следва да отстрани.

Със заявление от 17.07.2019 г. /л. 119 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ от Посолство на Руската федерация в Република България са представени допълнителни документи.

С уведомление изх. № 24-30706/08.11.2019 г. на началника на СГКК / л. 115 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (ново

наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) и Столична община, район „И.“ са уведомени за започналата процедура по изменение на КККР за поземлен имот с идентификатор 68134.800.2010, състоящо се в нанасяне на имот с проектен идентификатор 68134.800.5376 по приложена скица- проект.

Жалбоподателят „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (ново наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД) е възразил срещу исканото изменение /л. 85 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ в подробно становище. Твърди, че е собственик на сграда с идентификатор 68134.800.2010.1, представляваща сграда за енерго производство – действащ трансформаторен пост с диспечерски номер 11-779. Към възражението са приложени доказателства, вкл. нотариален акт за трафопоста. Изрично възразява срещу започналата процедура по изменение на КККР за ПИ с идентификатор 68134.800.2010, за който счита, че представлява публична общинска собственост /л. 86/.

С оспорената Заповед № 18-2753/13.03.2020 г. началникът на СГКК С. /л. 79 от адм. д. № 6532/2020 г. на АССГ/ е приел, че по отношение на сграда с идентификатор 68134.800.2010.1 са налице противопоставими права за собственост. Тъй като за собственици въз основа на актове на собственост в КККР са вписани както „ЧЕЗ Разпределение България“ АД (ново наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД), така и Руската федерация, до решаването на спора не следва да се правят заличавания.

Административният орган е приел, че трафопостът попада в имот, собственост на Руската федерация. Приел е, че в КК погрешно е отразена границата между ПИ с идентификатори 68134.800.2010 и 68134.800.1278, като тя не съвпада с имотната граница на поземлен имот с пл. номер 1276 по кадастрален план, предхождащ кадастралната карта, предвид че уличната регулация за УПИ VI - За легация, кв. 15, м. „И.-юг“, по плана на [населено място], одобрен със заповед № 189/31.05.1979 г. на гл. архитект на С., в частта за съществуващия трафопост не е приложена.

Поради това и на основание чл. 51, ал. 1, т. 2, ал. 2 и ал. 3, чл. 53, ал. 2 и чл. 54, ал. 1 и ал. 4 ЗКИР, с оспорената заповед е одобрено изменение на КККР, одобрени със заповед № РД-18-95/18.12.2015 г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в:

- нанасяне на нов обект- поземлен имот с идентификатор 68134.800.5376 с площ от 100 кв.м , с начин на трайно ползване /НТП/ „за електроенергийното производство“, собственост на Посолството на Руската федерация. Със Заповед № 18-3847-28.04.2020 г. за поправка на очевидна фактическа грешка (л. 95-96) е поправен собственикът на имота, а именно - Р. федерация;

- Промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 68134.800.2010, с НТП „за второстепенна улица“, без данни за собствеността, с площ преди промяната от 2 693 кв. м. и площ след промяната - 2 593 кв.м;

- Промяна на идентификатора на съществуващата сграда-трафопост с площ от 86,3 кв.м. от 68134.800.2010.1 на 6834.800.5376.1 в съответствие с идентификатора на имота, в който се намира.

По делото са представени Решение № 20089111/01.05.2023 г. по гр. дело № 3825/2021 г. на СРС /л. 294/ и Решение № 4597/31.07.2024 г. по гр. дело № 707/2023 г. на СГС /л. 304/ (невлезли в сила), видно от които между „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и Р. федерация чрез посолството ѝ е налице спор за собственост по отношение на трафопост с диспечерски номер 11-79.

За изясняване на спора от фактическа страна е изслушано и прието заключение на комплексна СТЕ, изготвено от вещите лица И. Я. Я. и А. Ж. А.. Заключението е оспорено от процесуалния представител на Посолство на Руската федерация в Република България. Съдът счита заключението за обективно и компетентно, като несъгласието на страната с изводите му не променя тяхната достоверност. Заключението е достатъчно пълно и ясно и не възниква съмнение за неговата правилност. Съдът намира за необходимо да посочи, че на основание чл. 11 ГПК вр. чл. 144 АПК ще направи фактическите си и правни изводи единствено въз основа на КСТЕ, която е назначил, изслушал и приел.

От заключението на вещите лица се установява следното:

Към 13.05.1977 г. - датата на подписване на спогодбата, е в сила застроителен и регулационен план, одобрен със Заповед № 90/1.03.1976 г. на главния архитект на С. /л. 122-123/, с който е урегулиран парцел VI „за посолство“ от кв. 15. Вещите лица считат, че към 13.05.1977 г. трафопостът е бил изграден, тъй като е приет на 31.05.1977 г. и включен под напрежение въз основа на Заповед № 827/06.06.1977 г. на директора на „Електроснабдяване“.

С предходния застроителен план, одобрен със Заповед № 90/01.03.1976 г. на главния архитект на С., в границите на парцел VI-„За посолство“ е предвидено изграждането на трафопост.

Съгласно действащия регулационен план за парцел (УПИ) VI-„за легация“, от кв. 15 ПУП, одобрен със Заповед № 189/31.05.1979 г. на началник управление - главен архитект на С. /л. 124/, процесният трафопост е извън границите на УПИ (парцел) VI - „за легация“ и попада в улицата, с актуален идентификатор 68134.800.2010 по действащата кадастрална карта за територията.

Съгласно ПУП от 1979 г. на м. „И.-юг“ за кв. 15, парцел VI, както и съгласно ПУП от 1992 г. /л. 126/ процесният трафопост (сграда с идентификатор 68134.800.2010.1) попада в улицата, представляваща ПИ с идентификатор 68134.800.2010.

Експертите намират, че съгласно плана, одобрен със Заповед № 189/31.05.1979 г. на главния архитект на С., уличната регулация е приложена. Считат, че неправилно в Удостоверение към РИВ 19-ДИ 10-8-[1]/ 02.07.2019 г. /л. 41/ от кмета на СО, район „И.“ е отразено, че уличната регулация не е приложена.

Според експертите границите на ПИ с идентификатор 68134.800.1278, както е заснет преди процесното изменение, в относимата част, са отразени съобразно регулационния план, одобрен със Заповед № РД-50-09-77/16.04.1992 г. на главния архитект на С. /л. 126/. Видно от текста на заповедта, парцел VI -„БОДК за ГУБС на СССР“ от кв.15 е изключен от заповедта за одобряване, поради наличие на предходен регулационен план, одобрен през 1979 г., който е в сила. При добросъвестно координиране на извадката от регулационния план от 1992 г., парцел VI- „БОДК за ГУБС на СССР“ по графични изчисления е с площ около 5671 кв.м. Вещите лица обръщат внимание, че в нотариалните актове както на Руската федерация, така и на жалбоподателя, имотът е описан съгласно плана от 1992 г.

Според вещите лица границите на УПИ (парцел) VI-„За легация“ по плана, одобрен със Заповед № 189/31.05.1979 г., не отговарят на съществуващите на място материализирани граници на имота.

При оглед на място експертите констатират, че [улица]е реализирана и осигурява достъп до трафопоста. Считат, че както по плана от 1976 г., така и по плана

от 1992 г. улицата е предвидена с широчина на пътното платно от 5 м и тротоари от двете страни с широчина по 1,5 м. или с общ профил от 8,0 м. И двата плана предвиждат от южната страна на улицата в процесния участък уширение за разполагане на трафопост, който физически е изграден на място от 1977 г. Трансформаторният пост не попада както в парцел VI - „за БОДК ГУБС на СССР“ по плана от 1992 г., така и в парцел VI-„За легация“ по плана от 1979 г.

Вещите лица са установили, че съобразно издадените скици- копия от Цифровия кадастър на [населено място] към 2004 г. /л. 88/ и към 2013 г. /л. 89 / трафопостът е заснет със самостоятелен планоснимачен номер 1278. Отразен е като попадащ в границите на поземлен имот с планоснимачен номер 1276. Към настоящия момент кратък идентификатор 1278 е присвоен към имота на Руската федерация. Според вещите лица от скици копия от цифровия кадастър (неодобрен) на [населено място] от 2004 г. и 2013 г. площта от 100 (сто) кв.м. на новообразувания ПИ с идентификатор 68134.800.5376 може да се приеме, че е била част от поземлен имот с пл. № 1276 (послужил за образуването на парцел VI - „за легация“, кв. 15, м. „И.-юг“) по плана на [населено място] от 1976 г.

КСТЕ не може да се ангажира със становище дали процесното изменение на КККР, с което е образуван нов ПИ с идентификатор 68134.800.5376 с площ от 100 (сто) кв.м, е съобразено със собствеността на Руската федерация, съгласно Нотариален акт № 128, том LLLI, рег. 61456, дело № 399431 от 21.09.2006 г. (л. 81-84 по делото), поради липсата на Приложение №2 към спогодбата, с което би трябвало графично да се пояснят границите на имота, който се предоставя на РФ. В спогодбата и в НА площта на имота е записана в размер на 5 700 кв.м. При графично измерване площта на парцел VI- „За посолство” по плана, одобрен със Заповед № 90/01.03.1976 г., се оказва различна - 6 080 кв. м или е по-голяма с около 380 кв. м.

Новообразуваният поземлен имот с проектен идентификатор: 68134.800.5376 и с площ от 100 /сто/ кв.м. не налага промени в досега съществуващия начин на обслужване на трафопоста с проектен идентификатор: 68134.800.5376.1 с площ от 86 /осемдесет и шест/ кв.м. Той може да продължи да бъде обслужван по същия начин, както и досега.

Съседните имоти, граничещи непосредствено с новообразувания поземлен имот с проектен идентификатор: 68134.800.5376 и с площ от 100 /сто/ кв.м, са 68134.800.2010 - улица, 68134.800.1278 - имот на РФ „За друг обществен обект, комплекс“ (за посолство) и 68134.800.317 - частна собственост.

Вещите лица считат, че трафопостът с площ от 70.65 кв.м, описан в нотариалния акт на Руската федерация, и трафопостът с площ от 192 кв.м, описан в нотариалния акт на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (преди: „ЧЕЗ Разпределение България“ АД), е един същ. Експертите не се ангажират със становище на какво се дължи разликата в площта. Словесните описания на местоположението на обекта в двата нотариални акта вещите лица намират за сходни/идентични. При огледа на място са констатирани, че друг трафопост няма.

Вещите лица установяват, че със Заповед 18-2573/13.03.2020 г. се отнема площ от 100 кв.м от ПИ с идентификатор 68134.800.2010 ([улица]) с НТП „за второстепенна улица“, без данни за собствеността, с площ преди промяната от 2 693 кв. м. и се образува нов ПИ 68134.800.5376, който впоследствие ще бъде присъединен към имота на РФ, съобразно заявените права на собственост.

В ОСЗ вещите лица разясняват, че според ПУП от 1976 г., площта на парцел VI

– „За посолство“ изчислена графически е 6080 кв. м. По спогодбата на Руската федерация се предоставят 5700 кв. м. Поради установената разлика в площите вещите лица не могат да потвърдят, че теренът, който е предоставен на Руската федерация, е идентичен с границите на урегулирания поземлен имот – VI – „за посолство“ по ПУП от 1976 г.

Според ПУП от 1992 г. /схема извадка на л. 356/ границата на парцел VI „за БОДК за ГУБС на СССР“ минава от вътрешната страна на трафопоста и самият трафопост попада в уличната регулация. Уличната регулация по плана от 1992 г. е в сила.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима- така е приел ВАС в Определение № 531/21.01.2022 г по адм. д. № 11803/ 2021 г., а разгледана по същество- основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – чл. 54, ал. 4 ЗКИР, в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. При издаването ѝ е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до неправилно приложение на материалния закон.

Безспорно е по делото, че по отношение собствеността върху процесния трафопост е налице спор за материално право, който към приключване на устните състезания не е решен с влязъл в сила акт.

Видно от разпореденото със заповедта, с новонанесения ПИ с идентификатор 68134.800.5376 с площ от 100 кв. м се променя границата с ПИ с идентификатор 68134.800.2010 с НТП „за второстепенна улица“, като площта на последния се намалява със 100 кв. м. Независимо, че в КККР за имот с идентификатор 68134.800.2010 е отбелязано, че няма данни за собствеността, както е установил и ВАС в Решение № 9542/11.10.2023 г. по адм. д. №7733/2023 г., имотът е собственост на Столична община- арг. § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА, чл. 3, ал. 2, т. 1 ЗОС и чл. 39, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г.

Съгласно §1, т. 16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5/15.12.2016 г., „спор за материално право“ по смисъла на чл. 70 и 71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. По арг. от чл. 56, ал. 2 ЗОС за улици не се съставят актове за общинска собственост.

Столична община е оспорила процесното изменение с жалба вх. № 39944/08.11.2023 г. на АССГ, приета за просрочена. Съдът изрично указал на СО, че продължава участието ѝ в производството като заинтересована страна (вече конституирана), като чрез процесуалния си представител СО се е противопоставила на намаляването на площта на ПИ с идентификатор 68134.800.2010. С оглед изложеното съдът намира, че е налице спор за материално право, наличието на който изключва извършване на исканото изменение. В този смисъл е константната практика на ВАС- Решение № 13030/22.12.2023 г. по адм. д. № 7577/2023

г., Решение № 13082/03.12.2024 г по адм. д. 7557/2024 г., Решение № 12405/12.12.2023 г. по адм.д. № 5344/2023 г. Спор за материално право е налице не само при висящ съдебен процес, но и когато твърденията на страните относно определеното субективно материално право са разнопосочни, както е в случая- Решение № 2372/28.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 6413/2023 г. Поради това началникът на СГКК е издал незаконосъобразна заповед.

Следва да се посочи и че неправилно началникът на СГКК счита, че уличната регулация за УПИ VI- „за легация“, кв. 15, м. „И.- юг“ по плана на [населено място], одобрена със Заповед № 189/31.05.1979 г. на гл. архитект на [населено място], не е приложена. По делото е представено Удостоверение към РИВ 19-ДИ 10-8-[1]/ 02.07.2019 г. (л. 41) на кмета на район „И.“, СО със същото съдържание. В удостоверението е прието, че регулацията не е приложена, тъй като не са спазени условията на § 22, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗР ЗУТ - ПУП се счита за приложен със сключването на окончателни договори за прехвърляне право на собственост, когато такива се предвиждат. Съдът не е обвързан с посоченото в становището и е длъжен да направи изводите си въз основа на всички доказателства, събрани по настоящото дело.

Разпоредбата на § 22, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗР ЗУТ е обнародвана в ДВ. бр. 82 от 2012 г., в сила от 26.11.2012 г., не ѝ е придадено обратно действие, поради което действа занапред. Видно от текста на Спогодбата, теренът от 5 700 кв.м. се предоставя на СССР, считано от 13.05.1977 г., т. е. при действието на ЗТСУ и ППЗТСУ.

Предоставяният на СССР терен не е описан като конкретен парцел по действащ план. По делото се установи, че Приложение № 2 към Спогодбата, в което са обозначени точното местонахождение и границите на терените, не може да бъде представено. Във връзка с твърденията на проц. представител на Посолство на Р. федерация в Република България на стр. 27 от ПБ съдът обръща внимание, че извадка от РП от 1976 г. и Приложение № 2 от Спогодбата, са документи с различен характер, издател и адресати, поради което не са тъждествени. Тъй като теренът, който е предоставен на СССР със Спогодбата, е с площ от 5700 кв.м, при установена от вещите лица разлика в площта от близо 400 кв.м съдът счита, че не е идентичен с парцел VI-„За посолство“ по плана, одобрен със Заповед № 90/01.03.1976 г. на главния архитект на С..

Съгласно чл. 6, абзац трети от Спогодбата, терените с площ от 5 700 кв.м. между улиците „Н. М.“ и „Л.“ се предоставят **свободни от всякакви тежести**. От това следва, че всички имоти, частна собственост на трети лица, в т.ч. попадащите в границите на предоставяния терен и в

ул. „ген. Щ. А.“ (неописана в текста на Спогодбата) са придобити от българската държава **преди** сключването на Спогодбата и при действието на ЗТСУ. Поради изложеното, позоваването на сключване на окончателни договори за прехвърляне на право на собственост по § 22, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗР ЗУТ за терен- държавна собственост към 1977 г., е неприложимо.

Със заповед № РД-50-09-77/16.04.1992 г. на главния архитект на С. е одобрен застроителен и регулационен план на[жк]в граници [улица], [улица], [улица]без кв.16, кв. 15, парцел VI, кв. 19. Безспорно парцел VI -„БОДК за ГУБС на СССР“ от кв.15 е изключен от заповедта за одобряване, поради наличие на предходен регулационен план, одобрен през 1979 г., който е в сила. По отношение на уличната регулация обаче е в сила планът от 1992 г. Допълнителен аргумент в тази връзка е установяването на вещите лица, че в нотариалните актове както на Руската федерация, така и на жалбоподателя, парцел VI -„БОДК за ГУБС на СССР“ е описан съгласно този план.

Установи се, че както по плана от 1976 г., така и по плана от 1992 г. [улица]е предвидена с широчина на пътното платно от 5 м. и тротоари от двете страни с широчина по 1,5 м. или с общ профил от 8,0 м. И двата плана предвиждат от южната страна на улицата в процесния участък, уширение за разполагане на трафопост (виж схема извадка л. 361, гръб). Улицата е реализирана- благоустроена и асфалтирана. Поради изложеното, съдът счита, че уличната регулация е приложена. Необходимо е да се посочи, че неоснователно проц. представител на Посолство на Р. федерация в Република България твърди, че схема-извадка от РП от 1976 от стр. 12 на КСТЕ (л. 397, гръб по делото) е невярна. Същата е идентична с представената именно от заинтересованата страна извадка от плана, намираща се на л. 187 от делото.

Установи се от КСТЕ, че трансформаторният пост не попада както в парцел VI - „за БОДК ГУБС на СССР“ по плана от 1992 г., така и в парцел VI- „За легация“ по плана от 1979 г. Включвайки процесния трафопост в границите на ПИ с идентификатор 68134.800.1278 в противоречие с действащата регулация, адм. орган е постановил незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен.

Подробните съображения както на жалбоподателя, така и на двете заинтересовани страни, касаещи вещните им права спрямо обектите-предмет на изменението, са неотнормими за настоящото производство.

При този изход на спора на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД се дължат претендираните разноски по приложения списък /л. 350/, а именно общо 700 лева депозити за КСТЕ и 100 лева за юрисконсултско

възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. На заинтересованата страна Столична община се дължат претендираните в ОСЗ разноси за депозит за КСТЕ в размер на 900 лева /л. 242/.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град 24 състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Заповед № 18-2753/13.03.2020 г., поправена със Заповед № 18-3847/28.04.2020 г., и двете на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място].

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД разноси по делото в общ размер от 800 /осемстотин/ лева.

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър да заплати на Столична община разноси по делото в размер на 900 /деветстотин/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

СЪДИЯ: